

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Α' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 8

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✕ Ν. ΠΙΛΑΒΙΟΣ, ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1905

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΜΑΧΟΥΣ

ΔΟΣΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ

ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΩΡΑΪΤΗΣ
ΛΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

ΣΠΥΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

Ἄμφότεροι ἔπεσαν ἐν Δειβαδίοις τῆς Μακεδονίας τὴν 21 Μαΐου 1905.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

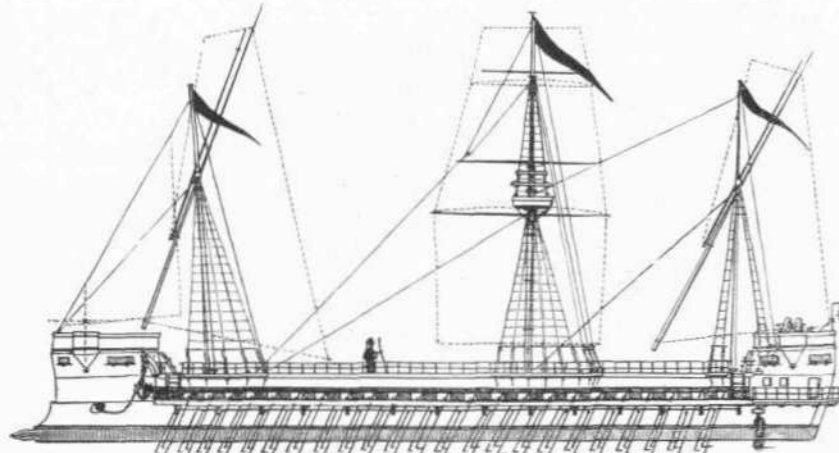
ΥΠΟ Κ. ΣΑΡΑΦΗ ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ Β. ΗΛΥΤΙΚΟΥ

[Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος]

Και εν τῷ μεταξύ τούτω, ἀφ' ὅτου οἱ Ἕλληνες ναυπηγοὶ κατείδον ὅτι τὰ γιγάντια κατασκευάσματα τοῦ III αἰῶνος δὲν συνίσταν τὶ τεχνικόν, παρήτησαν αὐτὰ καὶ ἠρξάσθησαν εἰς τὴν δημιουργίαν στόλων ἐκ Τετρήρεων καὶ Πεντήρεων τῶ πολὺ. Ἡ ἀριότης τῆς ἀναπτυχθείσης οἰκοδομικῆς ἡμῶν τέχνης ἤσησεν ἐπὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Ναυτικοῦ ἐπιρροὴν ἀπεριόριστον. Μετὰ

Μήκος τῶν κοπῶν	μέτρ.	6.50
Ύψος τῶν σκαλῶν ὑπὲρ τὴν ἰσαλὸν γραμμὴν		1.20
Διάσκαλμον		1.00
Ἐλευθέρη πάρος διὰ τὸν διαμήκη ἄξονα		0.40
Πλήθος τῶν ἑρετῶν		60
Ὀλικὸν τῶν ἐπιβαίνόντων		75
Ταχύτης τοῦ σκάφους	μικροτέρα τῆς τῶν Τετρήρεων	

Ἀντιθέτως ὁ Καῖσαρ, ἐξυποπράττων κατὰ τὸ 47 π. Χ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ παλαιῶν ἐναντίον στόλου ἐκ Πεντήρεων, Τετρήρεων, Τριήρεων καὶ ἄλλων καταφράτων πλοίων τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, ἔγνω νὰ συγκεντρώσῃ ναυτικὴν δυνάμιν ἀπὸ ἰστίμα σκάφη. Εἰρήσθη δ' ὅτι ἡ τοιαύτη τῆς Ρώμης κατὰ θάλασσαν οἰκονομία διηκολύνετο ἀπὸ τὸ ὅτι, ἡ τῶν ὑπὸ ζυγὸν ἐκασταχοῦ διατελεσάντων προϊόντων λαῶν ἐπίδοσις, ἐκαλεῖτο καὶ συνέβαλλεν εἰς ὑποστήρηξιν τῶν κατὰ χώρας συγγενεῶς τισιν ἐξ αὐτῶν ὑποστάσεως, διεξαγομένον πολεμικῶν τῆς Δημοκρατίας προσπαθειῶν, ὑπὲρ καὶ ὅπου ἂν ἐξεστράτευε. Καί, κατὰ τὸ εἶδος τοῦ ἐκ περιόδου προκειμένου ἀγῶνος, κατωρθοῦτο τῷδε τῷ τρόπῳ νὰ συναζώνται Μοῖραι καὶ Δημοῖρα ὁμογενεῖς κατὰ βούλησιν, διοικούμεναι καὶ ὑπηρετούμεναι ἀπὸ προσωπικὸν ἀρμόδιον διὰ κάθε τύπον, ἐνεργοῦσαι δὲ κατὰ μόνας, εἴτε συνεργαζόμεναι τελεσφόρως, ὑπὸ τὴν δεξιὰν ἀνωτάτην ἀρχὴν τῶν ἐπιφανῶν Ρωμαίων στρατηγῶν.

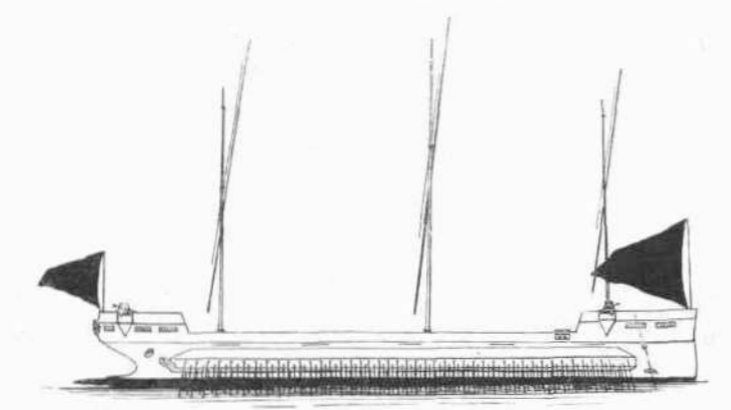
ΣΧΕΔ. 11.

δὲ μάλιστα τὴν ἐξ ἀπεριοικησίας τῶν Αἰτωλῶν ἐκινσθεῖσαν φῶδε Λατινικῆν φιλοκτημοσύνην καὶ τὴν ἐπακολουθήσαν αὐτῇ τῷ 146 ἔτει π. Χ. μετατροπὴν τῆς κυρίας Ἑλλάδος εἰς ἐπαρχίαν τοῦ ὀλον ἐκλυόμενου Κράτους τῆς Ρώμης, ἡ τῶν πολεμικῶν ναυπηγῆσις συνεμίγη παντάπασιν καὶ ἐγέννησε τύπους καινοῦς, τῶν ὁποίων ἡ διαγραφὴ παρήλλασε, δανευσθεῖσα ἀπὸ τὰ βαρύτερα τῶν παραδεγεγμένων καταφράτων ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ μακρὰ πλοῖα ἄτινα ἦσαν ἐν χοῆσι εἰς πλείστα πόλινματα τῶν παραλίων καὶ νήσων τοῦ Αἰγαίου, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸν Ἀθηναϊκὸν στόλον συνεκρότουν Τριήρεις καὶ Πεντηκόντοροι.

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀκτίου, μῶλα ταῦτα, ὅταν τοῦ Ὀκταβίου ἡ ἀναγόρευσις εἰς Αὐτοκράτορα ἔθεσε πέρας εἰς τοὺς ἐμφυλίους ἀγῶνας, ἡ δ' ἐδραΐωσις τοῦ Ρωμαϊκοῦ μεγαλείου συνέστειλε τὴν δράσιν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκρίθη ἀπαράιτητος ἡ συγκρότησις στόλου μητροπολιτικοῦ αὐτοτελοῦς, ὅστις, ἀνεξαρτήτως πάσης ἀπὸ τῶν κήσεων βοήθειας, νὰ ἤμπορῃ νὰ συγκατῆ τὴν ἀπέραντον τοῦ σηματοθεμένου Κράτους, ἀπὸ τῶν Βορείων θαλασσῶν καὶ τῶν Σηλῶν τοῦ Ἡρακλέους ἕως Πόντου, παραλιακῆν ἔκπασιν. Τὸντεῦθεν δ' ἀνεθεωρήθη τὸ ὑπάρχον πλοῖον ὕλικόν καὶ διεγράφησαν πλοῖα μάχης αἱ κατάφρακτοι Liburnae (σχέδ. 13), ἐν ᾧ διὰ κατασκοπικὰ καὶ ἀπόστολα ἐσχεδιάσθησαν αἱ ἀφρακτοὶ, apertae Liburnicae.

Ὅτω δ' ἐποβληθεῖσα ἐξευλύθη ἡ ναυτικὴ τῶν Ρωμαίων παρασκευή. Ἡ ἐξ ἀφετηρίας τῆς Καρχηδονίας πενήτηρος σηματοθεῖσα παράταξις, προήχθη κατὰ μέγα μέρος καὶ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς εἰδημοσύνης, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φυσιολογίας τῶν Ἑλλῶν ναυβατῶν μὴ πορευθεῖσα δὲ, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἀμετάβλητον διὰ τοῦ χρόνου σταδιοδρομίαν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἠκολούθησε τὸν ροῦν τῶν κατὰ καιροὺς περιστάσεων, ἐξ ἄλλου δὲ παρήγαγεν ἐκ περιόδου τύπους πλοίων τῆς γραμμῆς στρατιωτικῶς τελείως (σχέδ. 11 καὶ 12) καὶ ἑτέρων κατηγοριῶν τοιούτους, συμφανεῖς ταῖς ἀνάγκαις καὶ ταῖς ἀποικιακαῖς βλέψαι τῆς Μητροπόλεως. Ὅλίγα πρὶν Χριστοῦ ἔτι ἀκόμη παρατηροῦμεν τὸν Ἰούλιον Καῖσαρα προσφεύγοντα εἰς παλαιστάτας μεθόδους ἀρχιτεκτονικῆς, πηγνύοντα δὲ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λείγηνος τὰς Naves longae αὐτοῦ ἐκεῖνας, διὰ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν ἐπὶ Βενέτας στρατείαν κατεναυμάχησε καὶ ἀποσυνέθεσε τὸν Γαλατικὸν στόλον. Δι' ὁμοίων δὲ πλοίων, διέβη ὁ ἴδιος μετὰ τῶν λεγεῶνων τὴν Μάγχην καὶ κατέκτησε τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ἀκτίου, μῶλα ταῦτα, ὅταν τοῦ Ὀκταβίου ἡ ἀναγόρευσις εἰς Αὐτοκράτορα ἔθεσε πέρας εἰς τοὺς ἐμφυλίους ἀγῶνας, ἡ δ' ἐδραΐωσις τοῦ Ρωμαϊκοῦ μεγαλείου συνέστειλε τὴν δράσιν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκρίθη ἀπαράιτητος ἡ συγκρότησις στόλου μητροπολιτικοῦ αὐτοτελοῦς, ὅστις, ἀνεξαρτήτως πάσης ἀπὸ τῶν κήσεων βοήθειας, νὰ ἤμπορῃ νὰ συγκατῆ τὴν ἀπέραντον τοῦ σηματοθεμένου Κράτους, ἀπὸ τῶν Βορείων θαλασσῶν καὶ τῶν Σηλῶν τοῦ Ἡρακλέους ἕως Πόντου, παραλιακῆν ἔκπασιν. Τὸντεῦθεν δ' ἀνεθεωρήθη τὸ ὑπάρχον πλοῖον ὕλικόν καὶ διεγράφησαν πλοῖα μάχης αἱ κατάφρακτοι Liburnae (σχέδ. 13), ἐν ᾧ διὰ κατασκοπικὰ καὶ ἀπόστολα ἐσχεδιάσθησαν αἱ ἀφρακτοὶ, apertae Liburnicae.

ΣΧΕΔ. 12.

Καὶ τὰ λιλλιπούτεια ταῦτα ἐν συγκρίσει πρὸς τἄλλα σύγχρονα ναυπηγήματα, δι' ὃν ἡ Ρωμαϊκὴ κυριαρχία ἐξετάθη ἕως πέρας τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, εἶχον τὴν ἐξῆς περίπου σύστασιν:

Ἐκτόπισμα μὲ πλῆρες φορτίον	τόν.	35.00
Μήκος τοῦ πλοίου	μέτρ.	24.00
Πλάτος		4.20
Βύθισμα	πόδ.	3.00
Ἐμβόλον	ἐπὶ τὴν θάλασσαν	
Ύψος τῆς σταθμίδος τοῦ καταστρώματος ἀπὸ τῆς θαλάσσης	μέτρ.	0.35
Ύψος τῶν σκαλῶν		0.95
Μήκος τοῦ προστέγου		4.00
Ύψος τοῦ ἐπιστέγου		4.00
Ύψος τοῦ θαλάμιου τῆς ἑρεῖας		15.00
Ύψος ἐπιφάνεια τοῦ μεγίστου νομέου		25.20
Ἀριθμὸς τῶν κοπῶν		30

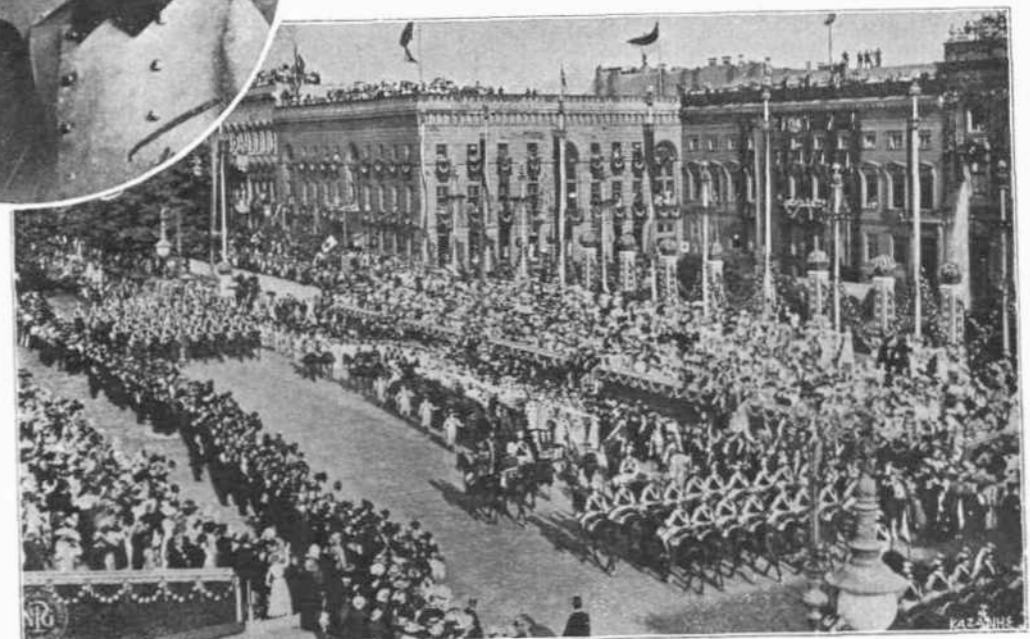
ὄπερ ἐκ τῶν Ἴωνικῶν Δηήρεων μετεφνευθή ἐκπαλαὶ καὶ κατ' ἐξοχὴν παντὸς ἄλλου ἐθεραπευθή ἐν τῷ Ἀδριατικῷ κόλπῳ, διετηρήθη δ' ἀμετάβλητον ἕως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ΙΕ' καὶ ΙΣ' αἰῶνας γαλερῶν τῆς Γαλιηνοτάτης Δημοκρατίας, ὅπως ἀπεκαλεῖτο τότε τὸ τῶν Ἑνετῶν Κράτος.

[Ἐπέτα συνέχεια].

ΤΟ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ

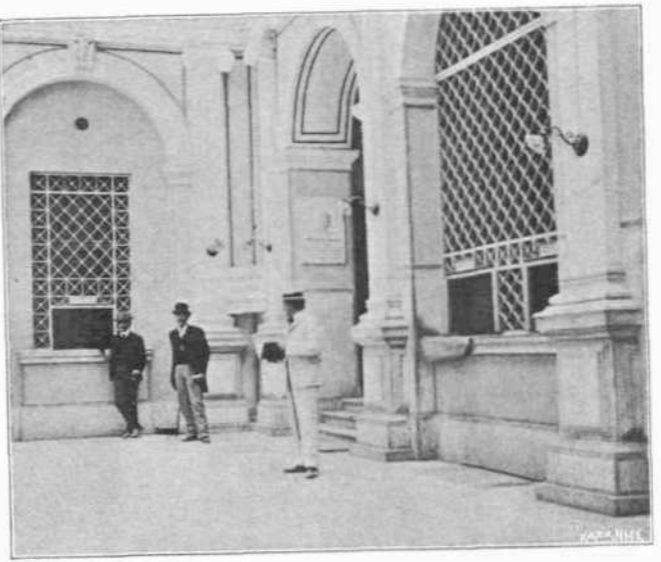
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Η ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΠΟΜΠΗ

[Ἀμφότεροι αἱ ἀνωτέρω εἰκόνες ἐστάλησαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνφ σπουδαστοῦ κ. Π. Ἀραβαντινοῦ]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

Η ΕΡΗΜΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

[Φωτ. ἑτηρ. -Εἰκονογραφημένης-]

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΑΤΣΙ

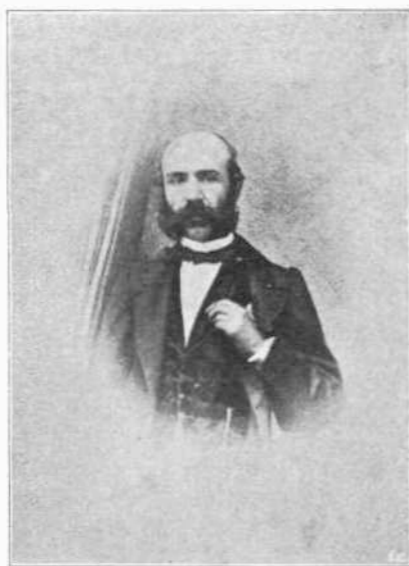
[Φωτογρ. ἑτηρῆσια -Εἰκονογραφημένης-]

ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω

[Ο Δηλιγιάννης χαριτολογών μετά του υιού τής κυρίας Αχιλλοπούλου εν Κηφισιά]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΕΙΣ ΗΛΙΚΙΑΝ 40 ΕΤΩΝ
[Έκ της συλλογής του κ. Σπανδωνή]

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

[Η πιστοτέρα άπωθήκητε άνακατάστασις γενομένη υπό του έκδοτικού καταστήματος Δ. Παπάδημητρίου]

(* Ένεκα τής καταφθικτούς πλθθούρας εις εικόνας άναγκαζόμεθα όπως τας εικόνας του δολοφόνου, του δολοφόνου ένώπιον του άνακτιού, τής οικογενείας του και του τάφου του Δηλιγιάννη, άναβάλωμεν διά τό προσεχές τεύχος).

ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΩΝ Α ΒΟΗΘΕΙΩΝ

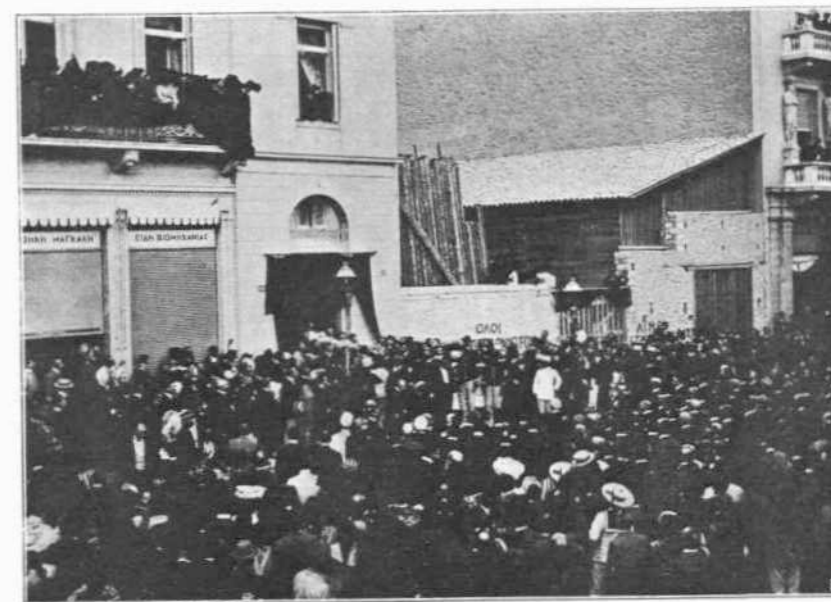
[Φωτ. Α. Βιζου]

[Ο περίβολος τής Βουλής κατεκλύσθη άπό κόσμον, όστις κατάληκτος παρέμεινεν έξωθι του σταθμού τών Α' Βοηθειών μέχρι τής στιγμής καθ' ήν εξέπευσεν ό Δηλιγιάννης].

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΩΝ Α ΒΟΗΘΕΙΩΝ

[Άφού εξέπευσεν άπεσθήσαν οι Ιατροί και οι βοηθοί του ίδρύματου ήρχισαν νά διευθετούν τον νεκρόν διά νά τον μεταφέρουν εις την ούσαν του]
[Φωτ. έπηρ. «Εισονογραφημένης»]

Η ΕΚΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

[Φωτ. έπηρ. «Εισονογραφημένης»]

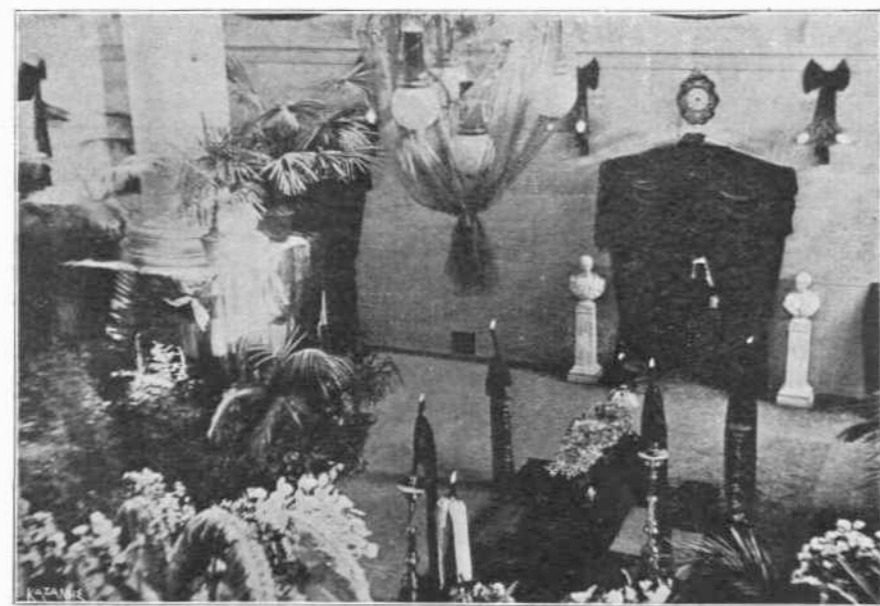

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

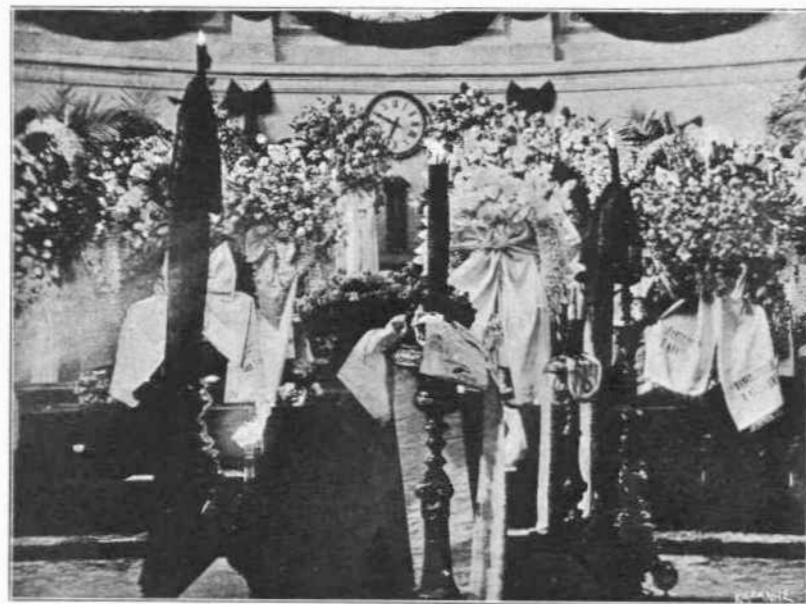
[Φωτ. έπηρ. «Εισονογραφημένης»]

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ
[Φωτ. όπηρ. «Εικονογραφημένης»]

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΥ ΔΙΑΚΟΣΙΜΟΥ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
[Φωτ. όπηρ. «Εικονογραφημένης»]

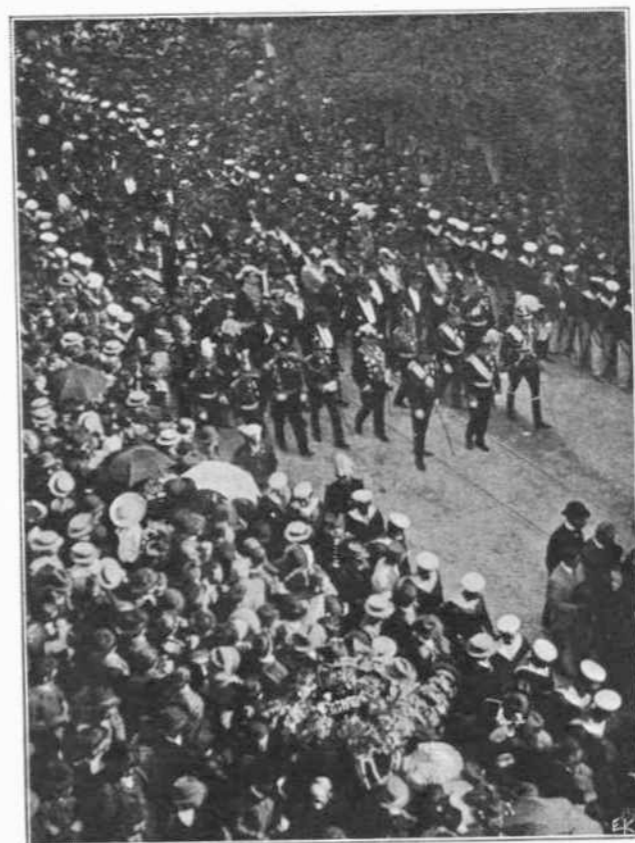
Ο ΝΕΚΡΟΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
[Τò εις τò βάθος και όπισθεν τών στεφάνων φαινόμενον όρολόγιον δείκνυει τήν ώραν καθ' ήν εξήτευσεν ο Θεός. Π. Αηλιγγίνης.—Φωτ. όπηρ. «Εικονογραφημένης»]

ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
[Μετά τò φέρετρον και τούς συγγενείς ακολουθεί ο Βασιλεύς μετά τών Πριγκίπων]

[Φωτογρ. Α. Καράμπελα]

Η ΚΗΔΕΙΑ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ
[Φωτ. όπηρ. «Εικονογραφημένης»]

Η ΚΗΔΕΙΑ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
[Φωτ. όπηρ. «Εικονογραφημένης»]

Η ΚΗΔΕΙΑ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ

[Φωτογρ. Μαρίγγου]

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ
Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κινδυνεύει να εκλείψει από τας Ἀθήνας τὸ ποδηλάτων, ὡς κλάδος ἀθλητισμοῦ, ἀφοῦ ἐξέλιπον ἀνά τὴν ἀλληλοδιαδόχον, ὅλα τὰ κατά καιροὺς ἰδρυθέντα ποδηλατικά σωματεία. Τὸ μόνον ἴδιωμα τοῦ εἰδούς τούτου ὅπερ περιεσώθη καὶ ἐκπληροῦν τὸν προσομιῶν του καὶ ἐπέπλεονεν εἰς τὴν γενικὴν πανολεθρίαν, εἶναι ἡ Ποδηλατικὴ Ἐταιρεία, τῆς ὁποίας τὰ ἐπιτεκτα μέλη διατηροῦν ἄσβεστον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ποδηλασίαν καὶ διοργανῶσιν ἐκδηρώμας, καὶ διατηροῦν πρώτης τάξεως κατάστημα καὶ ἐπιτεκταίον τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ Ἀθλητισμοῦ.

Ἐσχάτως ἔγιναν καὶ αἱ νέα ἀρχαιοεἰσα, ἀνεδείχθη δὲ πρόεδρος αὐτοῦ ὁ κ. Π. Κοντιάς, ἀκόλουθος παρὰ τῆς Λιθνῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τοῖς ἀρχαιοτέροις ποδηλάταις πολλὰ ἱκανοῦμενος, ἐνῶ μεταξὺ τοῦ νέου συμβουλίου διακρίνεται τὸν κ. Ν. Σαΐταν, ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν διηγήσεων καὶ τῶν μανιοδοσῶν καὶ ἀρχαιοτέρων ἐπίσης φιλάθλων, τὸν κ. Διον. Λοβέρον, Γραμματεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκλεγέντα καὶ αὐθις Ταμίαν κ.λ.

Καὶ μόλις ἐξελέγη τὸ νέον συμβούλιον διοργανῶσιν θαυμασίαν ἐκδηρώσιν εἰς Κορωπὶ, κατά τὴν ὁποίαν ἐλήφθη ἡ παρατιθέμενη φωτογραφία.

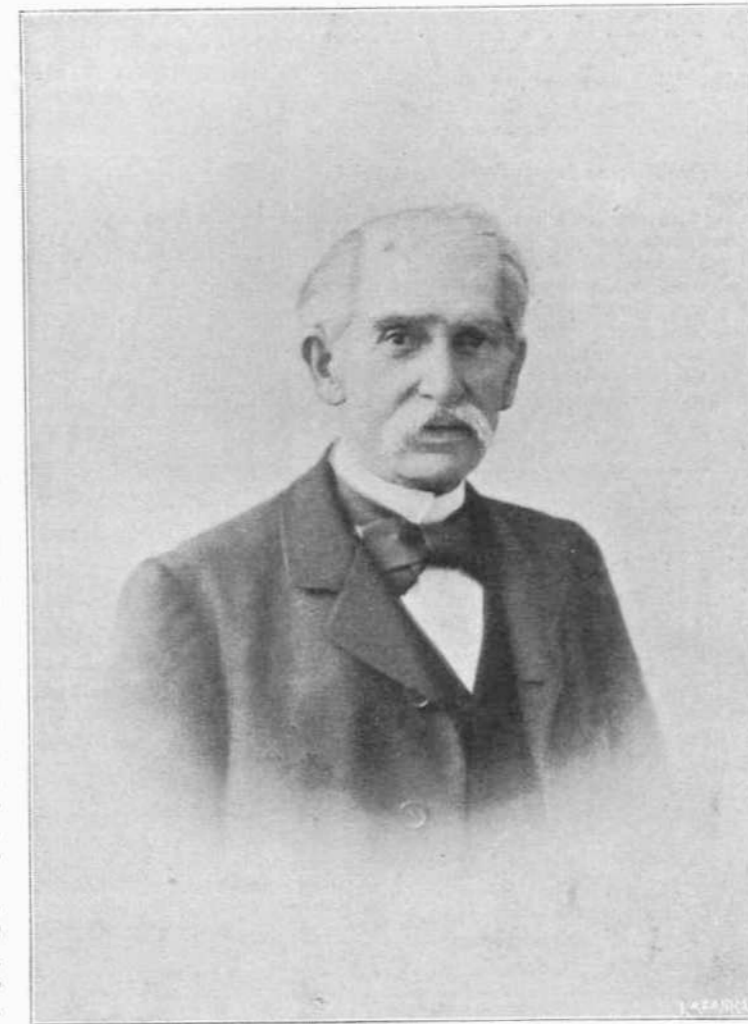

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀηλιγιάννη ἡ κυβέρνησις ἀπέμεινεν ἄνευ κεφαλῆς, ὡς καὶ τὸ ἀποφρανοῦν κόμμα, ἐξ οὗ εἶχεν ἀπορροεῖσαι αὐτή. Ἐπικολούθησαν οὐσκέψεις ἐπὶ οὐσκέψεων καὶ διαβουλίαι ἐπὶ διαβουλίαις περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ περὶ ἀνευρέσεως τοῦ διαδόχου τοῦ δολοφονηθέντος ἀρχηγοῦ, αὐτὰ κατέληξαν εἰς τὸ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κ. Δ. Ράλλη ἡ ἀρχηγία τοῦ κόμματος καὶ ἡ προεδρία τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πράγματι ὁ κ. Δ. Ράλλης ὀρισθεὶς ἐκάλεσεν εἰς συμβούλιον τοὺς λοιποὺς Ὑπουργοὺς, οἵτινες διεφώνησαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπέβαλον παρατηρήσεις. Ὁ κ. Δ. Ράλλης τότε ἐπέβαλε κατάλογον νέων Ὑπουργῶν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, οἷτω δὲ ἡ νέα Κυβέρνησις παραμείναντος μόνον τοῦ κ. Κυρ. Μαυρομαγάλῃ ἐκ τοῦ Ἀηλιγιαντικοῦ Ὑπουργείου, ἀπερὶσθη ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Ράλλη, Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, Κυρ. Μαυρομαγάλῃ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, Β. Βουδοῦρη τῶν Ναυτικῶν, Α. Καλλιφρονᾶ τῆς Παιδείας, Ἄσ. Χρηστοπούλου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἐμφανισθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς, παρέταξε Π3 βουλευτάς, κατὰ τὸ προκλήθην ζήτημα ζυμαιοσύνης, τῆ συνδρομῆς τῆς πλειονότητος τῶν Παλιωδηλιγιαντικῶν.

Οἷτω ὁ κ. Δ. Ράλλης ἀνεδείχθη διάδοχος τοῦ Ἀηλιγιάννη ἔν τῃ Κυβερνήσει καὶ τῇ ἡγεσίᾳ τοῦ κόμματός του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΚΚΑΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ, 26 Σεπτ. 1818. — Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις, 6 Ἰουνίου 1905

Ἐφελείν ἢ μὴ βλάπτειν.
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Τὸ χριστιανικώτατον ἀπόφθεγμα τοῦ διασημοῦ ἱατροῦ τῆς Ἀρχαιότητος εἶχεν ἐκλέξει ὡς ἴδιον ἐμβλημα ὁ ἐν προβεβηκυία ἡλικίᾳ, πρὸ τριῶν ἐβδομάδων, τελευτήσας τὸν βίον πρότασις τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ἱατρῶν καὶ ἀρχαιοτέρων τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῆς **Γεώργιος Α. Μακκάς**. Καὶ ἀληθῶς πολλοὺς, πλείστους ὠφέλησεν, οὐδένα δὲ ποτὲ ἐβλάψε, καθ' ὅλον τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον, ὁ ἀειμνηστος συμπολίτης ἡμῶν δὲ ὁ μυριάδων ἀνθρώπων αἱ εὐλογίαι προέτεμναν εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν τὸν σοφὸν διδάσκαλον, τὸν φιλόφρονον ἱατρὸν, τὸν εὐκρινῆ φίλον.

Ὁ **Γεώργιος Μακκάς** ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1818 ἐκ γονέων ἐπιταρῶν καὶ ἐναρτέων. Κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1822 φοβερὴν καταστροφὴν τῆς ὥρας αὐτοῦ πατρίδος ὁ πατὴρ του Ἀθανάσιος Μακκάς ἐμπορεύετο ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ οἰκογένεια ἀπροσάμετος διέμενεν ἐν Χίῳ, ὡς ἐκ θαύματος δ' ἐσώθη τῆς σφαγῆς, φηροῦσα ἐπὶ ψαρολιανοῦ πλοιαρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερον αὐτὴν εἰς Σύρον.

Ὁ **Γεώργιος** ἦτο τότε μόλις τετραετής. Ταυτοχρόνως ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν Κων/πόλει, μέλος τῆς μουσικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐραζομένης ἐπὶ τοῦ Ἀγῶνος, ἐπροσέθη εἰς τοὺς Τούρκους καὶ ἐνῶ τὴν πρωίαν ἐπρόκειτο νὰ συλληφθῇ καὶ ν' ἀταχασθῇ, εἰδοποιήθη τὴν νύκτα ἀπὸ πιστῶν αὐτῷ ἐπηρετῆν Ὀθωμανῶν καὶ ἀμέσως αὐτοῦ τοῦτο ἐπῆρτον τὰ τουρκικὰ ἐνδύματα περιβληθείς κατόρθωσε νὰ διαφύγῃ τῶν κατασκόπων τὴν προσοχὴν. Ἐπιβίβασθη ἰταλικῷ πλοίῳ ἀναχωροῦντος τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς Ἀγκῶνα τῆς Ἰταλίας. Οἷτω, χάρις εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν ἐσώθη ὀλοκλήρως ἡ οἰκογένεια, ἄτασσα ἔμοος ἡ μεγάλη αὐτῆς περιουσία, ἣ τε κτηματικὴ ἐν Χίῳ καὶ ἡ χρηματικὴ ἐν Κων/πόλει ἐδημεύθη καὶ ἠρπάγη ἐπὸ τῶν Τούρκων.

Μετ' ἀνεκδηγήτους κακουχίας καὶ στερήσεως τῆς μὲν οἰκογενείας ἐν Σύρῳ, τοῦ δὲ πατρὸς ἐν Ἀγκῶνι, ἀφοῦ παρήλθον ἱκανοὶ μῆνες, καθ' οὓς ἀμοιβαίως ἠγγύον τὴν τέχνην τῶν ἡ οἰκογένεια συνηρώθη τέλος ἐν Τεργέστῃ, ἔνθα ὁ ἐντελὸς ἄπορος πλὴν Ἀθανάσιος Μακκάς, χάρις εἰς τὴν ἔκτακτον αὐτοῦ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λογιστικὴν ἱκανότητα προσελήφθη ἐπαλλήλος εἰς δύο ταυτοχρόνως, εὐποροῦντας, ὁμογενεῖς ἐμπορικοὺς οἴκους, τὸν τοῦ Βλαστοῦ καὶ τὸν τοῦ Καγκάδη, ὁ δὲ **Γεώργιος** φοιτῶν εἰς τὴν ἀκμάζονσαν τότε αὐτοῦ Σχολὴν τοῦ Γένους, τὴν ἐπὸ τοῦ Σκάλιαρη διευθυνομένην, ἐδιδάχθη τὰ πρώτα γράμματα. Τῷ 1829, ἑνδεκαετίς, ὁ **Γεώργιος Μακκάς** ἀπελήθην ἐκ Τεργέστης εἰς Μόναχον τῆς Βαυαρίας ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἀγαθοῦ Γάλλου διδασκάλου, τοῦ Desjardin, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ὁ ἐπιστήμιος φίλος τοῦ Ἀθανασίου Μακκά, Ἰάκωβος Ρώττας, εἶχεν ἐμπιστευθῆν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σεφοῦντα, τὸν μετὰ ταῦτα διαπερὶφραντα ἐπίσης ἱατρὸν ἐν Παρισίοις. Βραδύτερον, ἐν Μονάχῳ, ὁ **Γεώργιος Μακκάς** ἐγένετο οὐκ ὀκτώροφος παρὰ τῷ ἀειμνηστῷ Μισαῖλ Ἀποστολίδῃ, ἐφημερίῳ τότε τῆς αὐτοῦ Ἑλλάδος. Ὁρθοδόξον Ἐκκλησιαστήν, τῆς Ἰδρυθείσης χάριν τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν ἐπὸ τοῦ φιλέλληρος βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου, μετέπειτα δὲ Μητροπολίτη Ἀθηνῶν. Οἷτωσιν ἐκ τῆς καθημερινῆς συναναστροφῆς τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐναρτέου ἐκείνου κληρικῶ δ' ἑταροῦ **Γεώργιος** πολλὰς ἐλάβανε συμβουλίας καὶ παρακελεύσεις, αἵτινες τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς ἑδραίωσιν τῶν θεολογικῶν πεποιθήσεων του καὶ εἰς κραταίωσιν τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου ἐγένετο ὁ **Γεώργιος Μακκάς** τῷ 1839 καὶ ἀφοῦ ἐπὶ τινα χρόνους διέμεινεν ἐν Παρισίοις κατήλθεν εἰς Σύρον, ὅπου εἶχε πλὴν ἀποκατασταθῆ καὶ ἡ πατρικὴ αὐτοῦ οἰκογένεια. Τῷ 1843 ἐνυμφεῦθη αὐτοῦ τὴν μοσογενῆ θυγατέρα τοῦ τότε Δημάρχου Ἐριμονπόλεως Ἀργ. Ταρποχοῦ, Μαρίαν. Τῷ 1847 ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ διορίσθη καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς δύο συγχρόνως μαθήματα ἦτο δὲ τότε μόλις 29 ἐτῶν — τὸ τῆς Γεν. Παθολογίας καὶ τὸ τῆς Εἰδ. Νοσολογίας, διαδεχθεὶς τὸν λόγῳ ὑγείας παραιτηθέντα τότε τῆς καθηγεσίας ἀοιδίμου Ἰωάννην Βοῦρον. Ἰδρυθέντος μετέπειτα τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ἐλπίς ἐγένετο διευθυντῆς τοῦ Παθολογικοῦ Τμήματος αὐτοῦ, ἐπὶ 41 διόκληρα ἔτη διδάσκων ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἑδρας καὶ παρὰ τὴν κλινὴν τῶν ἀσθενῶν. Τῷ 1863, ἅμα τῇ καθόδῳ εἰς Ἑλλάδα τοῦ βασιλέως **Γεωργίου** διορίσθη Ἀρχίατρος Αὐτοῦ, ἀτολαίων μέχρι τέλους τῆς βασιλείας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐξαιρετικῆς ἐνορίας ὀλοκλήρως τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Τῷ 1866 ἀνεπροσώπευσεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκαροτηθὲν Συνέδριον ἐναντίον τῆς Χολέρας, ἐκλεγείς καὶ εἰς τὸν Προέδρον τοῦτου. Τῷ 1867 συνόδουσε τὸν Βασιλέα εἰς Πετροῦπολιν, τελέσαστα τοὺς γάμους Αὐτοῦ μετὰ τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Ὀλγας. Τῷ 1873 ἐγένετο Πρῶτανος τοῦ Πανεπιστημίου ἀφοῦ προσηγομένως πολλὰκις ἐξελέγη Συγκλητικὸς καὶ Κοσμητορ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς. Ἱατρὸς εἶπε μακρῶν οἰκιῶν ἐτῶν τοῦ Ἀρκασίου Παθθενωργίου, τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ πολλῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἀριστεροῦς εἰς ἄκρον καὶ φιλέουπλαγγος ἱατροῦτο κυριολεκτικῶς ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐπὶ 50 ὅλα ἔτη ἐκράτησε τὰ σκήπτρα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Εἰς τὸν **Γεώργιον Μακκά** ὀφείλει ἡ Πρωτεύουσα δύο τῶν κατ' ἐξοχὴν ἐναρτῶν ἰδρυμάτων τῆς. Μετὰ τῆς βασιλείας Ὀλγας ἀόκως ἐργασθεὶς ἐπροίκισε τὰς Ἀθήνας μετὰ τὸ Θεραπευτήριον «Ἐυαγγελισμῶς», τὸ ὁποῖον ἀνεκροῦσθη καὶ μέγας ἐνεργητής. Εἰς τὸν συμπατριώτην δὲ καὶ φίλον αὐτοῦ ἀειμνηστον Ζωοῦν Ἀρμονοκαίτην ὁ **Γεώργιος Μακκάς** ἐπέπνευσεν τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν Λαφνίῳ, παρὰ τὰς Ἀθήνας, τοσοῦτον κοινωφελοῦς Φρονεοκομείου, τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὁποῖου διετέλεσε μέχρι τέλους Πρόεδρος.

Ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας ἀπεχώρησε τῷ 1888, ὀνομασθεὶς ἐπίτιμος τοῦτον Καθηγητῆς, ὀλίγον δὲ βραδύτερον ἔπαινος πλὴν ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτοῦ μελέτας τῆς φυσιολογικῆς ἐπιστήμης τελειῶς ἀφοσιωθεὶς. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας πολλὰκις, μέχρι πρό τινων ἀκόμη μηνῶν, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντῆται τὸν σεβαστὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ ἀπουδαστηρίῳ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ὅρας νὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς ὄσον ἐταρτέου τόσῳ καὶ διδακτικῆς ἐν παντὶ ζητήματι οὐνομίας αὐτοῦ. Ἡ διαίγεια τοῦ πνεύματος αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας καθ' ἣν εἶχον τὴν τύχην νὰ μείνω παρ' αὐτῷ ἐπὶ ὄραν διόκληρον, — ἦτο ἡ 25 Ὀκτωβρίου 1904 — οὐδὲ πόρρωθεν ἐπαρόδιε τὸ βάρος τῶν 87 ἐτῶν του. Ἦτο φύσις ἐξαιρετικῆς ὁ πολέμιος φίλος καὶ σεβαστὸς διδάσκαλός μου. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν ὀραίαν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν κόλπῳ Ἀβραάμ καὶ αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη αὐτοῦ. Θ.

ΛΙΟ ΠΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΓΟΛΑ

ΜΙΑ ΙΤΑΛΙΣ ΠΟΙΗΤΡΙΑ

Ἡ ὁμάς τῶν ἀρχαιολόγων, ἡ ἐλθοῦσα ἐν Ἀθήναις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου, ἐκαλλύνετο διὰ τῆς παρουσίας νεαρᾶς Ἰταλίδος ποιητρίδας, ἀδελφῆς τοῦ πλήρους μέλλοντος ἀρχαιολόγου κ. Περικλέους Δουκάτι.

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ ΔΟΥΚΑΤΙ

«Εἰκονογραφημένη» μὲ τὰ ὠραία χαρακτηριστικὰ καὶ ἐν ποίημα τῆς ἐμπνευσμένης Ἰταλίδος ἐν μεταφράσει, ἥτις χωρὶς νὰ ἔχη οὔτε τὴν χάριν οὔτε τὴν δύναμιν τοῦ πρωτοτύπου, δύναται νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀγνωστοὺς τὴν Ἰταλικὴν ἀναγνώστῃς μας μίαν ἰδέαν τοῦ ταλάντου τῆς νεαρᾶς ποιητρίδας.

ΝΥΜΦΗ ΕΛΠΙΔΑ

*Νύμφη μὲ μάτια ποῖζον χροῶμα τοῦ γυαλοῦ,
μ' ὀλόχροσα μαλλιά σὰν ἤλιον ἀχιθὰ,
μὲ λευκὰ δόντια, μὲ χεῖλια κοραλιοῦ
πλούσια σὲ λόγια. Ὠραία νύμφη Ἐλπίδα,
συχρὰ σὲ βλέπω, σὰν πέρ' ἀπ' τὸ βοννὸ
ἢ μαύρη νύχτα τὸ πέπλο τῆς ἀπλώνει
μ' ἄστρα γεμάτα ψηλὰ στὸν οὐρανό...
Συχρὰ σὲ βλέπω κατάλευκη σὰν χιόνι.*

*Μοῦ ζωγραφίζεις τὸ μέλλον δοξασιμένο,
μὲ τὴν ὠραία, τὴ μαγικὴ λαλιά σου,
χαρὲς γεμάτο, μὲ λούλουδα σπαρμένο...
κί' ἐγὼ κιντᾶζω τὰ ὀλόχροσα μαλλιά σου.*

*Μοῦ δίνεις θάρρος καὶ τόλμη νὰ παλαίωω,
γιὰ νὰ ρικῆσω εἰς τῆς ζωῆς τὴν ἀλήγη
σὸ μ' ἐμυχνώνεις σὰν πρόκειται νὰ πέσω,
σὺ μὲ στηρίζεις στήν κάτασπρην ἀγκάλη.*

*Κ' ἐνῶ σηκώνει ἡ ὀλόγλυκεια φωνή σου
ἀπ' τὴν ψυχὴ μου τὴν λύπη τὴν μεγάλη
πεῖο ἄσπρη ἀκόμη μοῦ φαίνεται ἡ μορφή σου
κί' ἀπὸ κοντὰ μου φεύγεις σιγὰ καὶ πάλη.*

*Φεύγεις, ὦ Νύμφη, μὲ τὴν χρυσοῦ τὴν κόμη,
μὰ ὄνειρο δόξης μ' ἀφίεις μαγεμένο,
κί' ἂν σκορπῶ θλίψεις στοὺς στίχους μου ἀκόμη,
χαρὲς καὶ γέλιο ποῦ μοῦταξες προσμένο.*

*Κί' ἐνῶ μὲ δάκρυ ἐν' οἱ στίχοι μου γραμμένοι,
ἂν κλαῖν τὰ μάτια, χαμογελᾷ τὸ στόμα,
καὶ βλέπω ἐμπρὸς μου μιὰ κόμη χρυσομένη
καὶ δύο μάτια μὲ τοῦ γυαλοῦ τὸ χροῶμα!...*

Gabriella Ducati

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ

Τρομερὰ καὶ ἄλγερτα ἐπιδημία μαστίζει ἀπὸ μηνὸς τὰ βρέφη. Ἐπιδημία γαστρεντερίτιδος, ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν οἱ ἰατροί. Καὶ προσβάλλει τὰ παιδιὰ τὰ μικρότερα τῶν δύο ἐτῶν.

Καὶ ἄλλοτε τακτικὰ τὸ θέρος ἀνεφαίνετο ἐπιδημία γαστρεντερίτιδος καὶ μέχρι πρό τινας δὲν ἦτο ἐξηκριθωμένη ἢ ἀφορμῆ. Τώρα ὅμως ἡ Ἐπιστήμη τὸ ἐξηκριθώσεν. Ἡ αἰτία ὀφείλεται εἰς τὸ γάλα. Τὸ γάλα, τὸ λευκὸν αὐτὸ ὑγρὸν, τὸ ὅποιον χρησιμοποιεῖται σήμερον διὰ τὴν θρέψιν τῶν μικρῶν παιδιῶν, ὅταν δὲν ἐπαρκῆ τὸ μητρικὸν γάλα, τὸ νοθεύουν οἱ γαλακτοκόμοι μὲ ξένας οὐσίας.

Οἱ γαλακτοκόμοι ἀναγκάζονται νὰ τὸ νοθεύουν διότι δὲν ἐπαρκεῖ ἡ παραγωγή εἰς τὴν κατανάλωσιν. Σήμερον μὲ τὴν γενικὴν ἐκφύλισιν τῆς γενεᾶς μας καμμία μητέρα δὲν ἔχει ἀρκετὸν γάλα διὰ νὰ θρέψῃ τὸ παιδί τῆς. Ἐξαιροῦνται, ἔννοεῖται, αἱ γυναῖκες αἱ ζῶσαι ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, αἱ ἀγρότιδες καὶ αἱ γυναῖκες τοῦ λαοῦ. Ἀναγκάζονται οὕτω νὰ προσφεύγουν αἱ περισσότεραι οἰκογένεια, εἰς τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος καὶ κατανατᾷ νὰ μὴ ἐπαρκοῦν ὅλα τὰ γαλακτοκομεῖα.

Αἱ οὐσίαι μὲ τὰς ὁποίας νοθεύουν τὸ γάλα εἶναι διὰ τοὺς εὐπαθεῖς καὶ εὐαίσθητους στομάχους τῶν μικρῶν δηλητηριωδέσταται. Τὸ νοθευμένον γάλα πέπτειται δυσκόλως, ἐπακολουθεῖ ἀδιαθεσία, ἀποσυντίθεται τὸ γάλα μέσα εἰς τὸ στόμαχον, γίνονται ζυμώσεις, ἀναπτύσσονται τοξίναι, κυκλοφοροῦν εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐκρύνηται ὁ πυρετός. Ἡ δηλητηρίασις ἔχει ἀρχίσει πλέον. Ἐπακολουθοῦν πόνοι, πυρετός ἐντονος, ἐμετοί, κενώσεις δύσσομοι καὶ ἀκατάσχετοι καὶ ἂν δὲν προφθάσῃ ὁ ἰατρός, τὸ παιδάκι ἀποθνήσκει δηλητηριασμένον μὲσῶ φρικτῶν πόνων, διὰ νὰ κερδήσῃ ὁ ἀπληστος γαλακτοκόμος κάτι περισσότερο.

Μᾶς κατηγγέλη παρὰ γνωστοῦ οἰκογενειάρχου ὅτι μέσα εἰς φιάλην γνωστοῦ γαλακτοκομεῖου σφραγισμένην εὐρέθη τεράστιος σκώληξ. Εἰς ἄλλου γαλακτοκομεῖου εὐρέθη κόλλα. Ἠλλάξεν ὁ δυστυχῆς ἐξ βουστάσια διὰ νὰ σώσῃ τὸ παιδάκι του.

Ἐξαιρέσει ὀλίγων, μὰ πολὺ ὀλίγων, ὅλα τὰ ἄλλα γαλακτοκομεῖα εἶναι ἐργαστήρια δηλητηριαστῶν. Πρωτεύει μεταξὺ τῶν ἐξαιρουμένων τὸ ἐν Κηφισσιᾷ βουστάσιον Γ. Μελᾶ, καὶ ἐν Ἀθήναις τοῦ Χρυσάκη, τοῦ Λαλαοῦνη καὶ ἐν δύο ἄλλα. Τοῦ Μελᾶ ὅμως κατέχει τὰ σκήπτρα. Τέλειον γαλακτοκομεῖον, λειτουργοῦν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ὑγιεινῆς.

Προσεχῶς ἡ «Εἰκονογραφημένη» χάριν τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐπιχειρεῖ μεγάλην εὐσυνείδητον δημοσιογραφικὴν ἀνάκρισιν. Εἰδικὸς συνεργάτης τῆς, μὲ φωτογραφικὴν μηχανὴν θὰ ἐπισκεφθῇ ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς περιχώροις βουστάσια καὶ γαλακτοκομεῖα διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασίν των.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΑΣ

Τὴν 23 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐτελέσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀγῶνες ποδοσφαίρας μεταξὺ τῶν πρώτων ὁμάδων τῆς Union Sportive Internationale καὶ τῆς τοῦ Ὀμίλου Φιλομουσῶν. Οἱ ἀγῶνες διεξήχθησαν ἐν ἄκρᾳ τάξει καὶ ἀκριθείᾳ, μεθ' ὑπερφηφάνειας δὲ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Θεσσαλονίκης εἶδε ἀνακηρυσσομένους νικητὰς τοὺς εὐσταταῖς νέους τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ὁμάδα τοῦ Ὀμίλου Φιλομουσῶν, διὰ τεσσάρων ἐπιτυχιῶν ἀπέναντι 0, οὓς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ σελίδι 130.

ΟΙ ΙΠΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Εἰς τὰς 15 προσεχούς Σεπτεμβρίου ἔχομεν τοὺς ἀγῶνας τῆς Λαρίσσης, εἰς τοὺς ὁποίους ὅπως πάντοτε, θὰ μεταβῇ καὶ ὁ Διάδοχος. Οἱ ἐφετεινοὶ προμηνύονται ἐπιτυχέστεροι καὶ ἤρχισαν νὰ προκαλοῦν ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον. Αἱ προτοιμασίαι ἤρχισαν ἀπὸ τώρα ὑπὸ τὴν ἀκαταπόνητον δραστηριότητα τοῦ Δημάρχου Λαρίσσης κ. Ἀχ. Ἀστεριάδου, ὁ ὅποιος ἐτοιμάζει ἐκπλήξεις ἀληθείς δι' ἑσούς θὰ μεταδοῦν εἰς Λάρισσαν. Ἡ «Εἰκονογραφημένη» θὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνας τούτους δι' εἰδικῆς φωτογραφικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΥΚΟΛΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Μόνον τώρα τὸ καλοκαίρι — καὶ εἶναι τὸ πρῶτον ἔτος τοῦτο τῆς λειτουργίας του — ἀντιλαμβάνεται τις τὸ εὐεργέτημα τὸ ὅποιον μᾶς ἔδωκεν ἡ Ἐταιρία τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Παιραιῶς μὲ τὴν ἡλεκτρικὴν ἔλξιν.

Ἄλλοτε διὰ νὰ κατέλθῃ τις εἰς Ν. Φάληρον καὶ πάρῃ λουτρὸν ἔχανε τοῦλάχιστον μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ὑπολογιζομένου ὅτι ἔμεινεν ἐντὸς τῆς θαλάσσης μολὶς ὀκτὼ ἕως δέκα λεπτά.

Τώρα κατέρχεσθε μὲ τὸ τραῖνον τῶν ἐπτὰ παραδείγματος χάριν. Εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ δέκα εἰσθε εἰς τὴν καμπίνα, μένετε εἴκοσι λεπτά μέσα εἰς τὴν θάλασσαν, πέρνετε τὸ τραῖνον τῶν ὀκτὼ παρὰ εἴκοσι καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ παρὰ πέντε εἰσθε εἰς τὴν ἐργασίαν σας.

Αὐτὴ εἶνε εὐκολία!